

ZARZĄDZENIE

Dnia 18 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

po zapoznaniu się z pismem skazanego J. S. , sygnalizującym konieczność wznowienia z urzędu postępowania karnego wykonawczego, zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 19 czerwca 2023 r., sygn. akt II AKzw 530/23, utrzymującym w mocy postanowienie Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 10 maja 2023 r., sygn. akt VIII Ko 2923/22, w przedmiocie odmowy udzielenia przerwy w wykonywaniu kary pozbawienia wolności,

zarządził

stwierdzić, brak podstaw do wszczęcia przez Sąd Najwyższy postępowania o wznowienie z urzędu wskazanego powyżej postępowania (art. 542 § 3 k.p.k.).

UZASADNIENIE

W dniu 24 lutego 2025 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek skazanego o wznowienie z urzędu postępowania karnego wykonawczego zakończonego wymienionym na wstępie postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Warszawie, w związku z wystąpieniem w sprawie bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. – tj. wadliwej obsady sądu.

Traktując wniosek skazanego jako sygnalizację wystąpienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej w postanowieniu Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia

19 czerwca 2023 r., sygn. akt II AKzw 530/23, stwierdzić trzeba, iż w kontekście art. 540 § 1 k.p.k. jest ona niezasadna. Zgodnie z treścią tego przepisu instytucja wznowienia postępowania ma zastosowanie do prawomocnych orzeczeń kończących postępowanie sądowe. Postanowienie w przedmiocie odroczenia wykonania kary pozbawienia wolności nie należy do kategorii postanowień kończących postępowanie sądowe w rozumieniu art. 540 § 1 k.p.k., co stoi to na przeszkodzie wznowieniu postępowania karnego wykonawczego, nawet gdyby wystąpiły ku temu inne ustawowe przesłanki. Ustawodawca nie przewidział bowiem tej drogi wzruszenia orzeczenia dla kategorii orzeczeń wykonawczych o charakterze nietrwałym, tj. niezamykających drogi do zmiany sytuacji prawnej skazanego. Co do zasady, orzeczenia w postępowaniu wykonawczym podlegają reformacji na podstawie art. 24 k.k.w. – z uwagi na specyfikę i dynamizm tego postępowania. Postanowienie odmawiające udzielenia przerwy w wykonaniu kary nie zamyka drogi do jej uzyskania w późniejszym czasie. Zgodnie bowiem z art. 24 § 1 k.k.w., jeżeli ujawnią się nowe lub poprzednio nieznane okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia, sąd może w każdym czasie zmienić lub uchylić poprzednie postanowienie.

[J.J.]

[a.ł.]